

Skatteministeriet

29. februar 2024
J.nr. 2024 - 1333

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 309 af 2. februar 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Jeppe Bruus

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Vil ministeren kommentere den fortrolige henvendelse af 28. januar 2024, jf. SAU alm. del – bilag 134, og herunder belyse, hvordan den konkrete lønindeholdelsesordning er sammensat og hvilke leveomkostninger, det giver mulighed for? Endvidere bedes oplyst, om den beskrevne lønindeholdelsesordning og konsekvenserne for borgeren giver anledning til ændringer af reglerne? I det omfang en del af ministerens besvarelse er fortrolig, bedes denne del oversendt særskilt.

Svar

Som skatteminister udtaler jeg mig ikke om konkrete sager, og i lyset af bl.a. den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningsloven finder jeg det mest korrekt ikke at kommentere oplysningerne i henvendelsen.

For så vidt angår sammensætning af lønindeholdelsesordninger, og hvilke leveomkostninger lønindeholdelse giver mulighed for, har jeg indhentet bidrag fra Gældsstyrelsen, hvis svar jeg henholder mig til:

”Den styrkede lønindeholdelse er et tiltag i aftalen om ”Nedbringelse af danskernes gæld til det offentlige”, som et bredt flertal af Folketinget har indgået. De nye regler trådte i kraft den 1. oktober 2023 og betyder, at Gældsstyrelsen kan lønindeholde mere og for flere gældstyper.

Lønindeholdelse sker, ved at trækprocenten på borgerens skattekort hæves med en lønindeholdelsesprocent. Når borgeren får udbetalt løn, indeholder arbejdsgiveren et samlet beløb med den trækprocent, der fremgår af skattekortet. Det indeholdte beløb dækker både A-skat og afdrag på gæld til det offentlige.

Lønindeholdelsesprocenten fastsættes som udgangspunkt på baggrund af den såkaldte tabeltrækmetode, dvs. ud fra en skematisk fastsat betalingsevne, hvor borgerens nettoindkomst, trækprocent og skattekortfradrag indgår. Betalingsevnen beregnes på baggrund af borgerens nettoindkomst og en fastlagt afdragsprocent, der er afhængig af størrelsen af nettoindkomsten og evt. forsørgerpligt over for børn. Nettoindkomsten beregnes som udgangspunkt som A-indkomsten fratrukket A-skat, AM-bidrag, pensionsbidrag m.v.

Afdragsprocenten er minimum 3 pct. for borgere med forsørgerpligt over for børn og med en årlig nettoindkomst under den såkaldte lavindkomstgrænse, som i 2024 er 166.590 kr., og minimum 4 pct. for borgere uden forsørgerpligt over for børn og med en årlig nettoindkomst under den såkaldte lavindkomstgrænse, som i 2024 er 133.590 kr. Den maksimale afdragsprocent er 60 pct. og finder anvendelse for årlige nettoindkomster fra henholdsvis 463.600 kr. for borgere med forsørgerpligt og 421.180 kr. for borgere uden forsørgerpligt. Lønindeholdelsesprocenten skal sikre, at borgerens afdrag på gælden svarer til det, som skal indeholdes ud fra borgerens betalingsevne.

Hvis borgeren anmoder herom, kan lønindeholdelsesprocenten i stedet fastsættes på baggrund af en konkret vurdering af borgerens betalingsevne, hvor der tages udgangspunkt i borgerens husstands konkrete indtægter og visse udgifter, ligesom der anvendes et

rådighedsbeløb, der forhøjes, hvis der er mindreårige børn og en ægtefælle eller samlever. Der beregnes et månedligt afdrag, som omregnes til en lønindeholdelsesprocent på baggrund af borgerens månedlige A-indkomst og skattefradrag. Blandt de udgifter, der fradrages, er fx udgifter til medicin, behandlinger, transport m.v., der afholdes på grund af kronisk sygdom eller handicap hos borgeren eller ægtefælle/eller samlever.

Som illustration af, hvor meget en borger med og uden forsørgerpligt og med en lønindkomst på mellem 15.000-70.000 kr. om måneden vil få udbetalt efter indeholdelsen af forskudsskat samt det beløb, der skal inddrives efter de nye regler om lønindeholdelse, henvises til svar på SAU alm. del – spm. 259 af 24. januar 2024.

Borgeren kan efter anmodning bevilges henstand med betalingen for en bestemt kortere periode, hvis særlige sociale omstændigheder taler for det. Der vil altid være tale om en konkret vurdering. Det kan fx være omstændigheder, der rammer skyldner økonomisk, såsom skilsmisse, sygdom eller lignende. Der kan også være tale om ekstraordinære uforudsete udgifter, der belaster borgeren økonomisk for en periode, fx en uforudset udgift til reparation af bil eller bolig m.v.

Hvis borgeren ikke har udsigt til at kunne indfri sin gæld inden for de nærmeste år, kan ansøgning om eftergivelse af gæld til det offentlige også være relevant, hvis eftergivelsen vil føre til en varig forbedring af borgerens økonomiske forhold. Derudover kan eftergivelse være relevant, hvis særlige sociale eller andre forhold taler for det.”

De nye regler om lønindeholdelse har baggrund i en bred politisk aftale fra juni 2022. Aftalen er født ud af en erkendelse af, at næsten hver femte dansker har gæld til det offentlige, og at det er uholdbart, at så mange danskere ikke har betalt, hvad de skylder til fællesskabet. Reglerne er nu begyndt at virke, og jeg anerkender, at lønindeholdelse kan være indgribende. Men det er kun et fåtal, der bliver trukket med de højeste afdragsprocenter, som de nye regler giver mulighed for. 96 procent af dem, der blev varslet om omlægning af igangværende lønindeholdelse i løbet af fjerde kvartal 2023, bliver trukket med en afdragsprocent på mellem 3 og 39 (40 var topgrænsen efter de gamle regler). Fire procent af disse ligger mellem 40 og 60 procent, som de nye regler giver mulighed for.

Da vi indgik aftalen, arbejdede vi meget med den sociale balance. På den ene side er det ikke rart at ende i en gældssituation, der kan føles håbløs. På den anden side skal folk betale det, de skylder. Aftalen afspejler begge dele. Cirka 1/3 af borgere, der blev varslet om omlægning af igangværende lønindeholdelse i fjerde kvartal 2023, er faldet i løntræk, mens cirka 2/3 af disse er steget. Skyldnerne med de laveste indkomster skal betale mindre, og beløbet gøres indkomstafhængigt. Til gengæld kan Gældsstyrelsen nu inddrive på alle gældstyper. Samtidig har vi fra juli sidste år sænket rentetillægget, så man ikke drukner i rentegæld, og det bliver lettere at blive gældfri.

Grundlæggende finder jeg derfor ikke behov for at ændre reglerne, men jeg er lydhør over for, hvis hjørner af aftalen rammer utilsigtet, fx hvis fristerne er for korte eller

kommunikationen med borgerne kan forbedres. Derfor har jeg indkaldt aftalepartierne til et møde, hvor vi vil se på, om noget skal justeres.